

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik szombaton.

Előfizetési árak:		FELELŐS SZERKESZTŐ:	FŐMUNKATÁRS:	Hirdetési díjak:	
Egész évre	4 forint	HOLBESZ JÓZSEF.	BARTOS GYULA.	Egész oldal	25 frt - kr.
Fél évre	2 "	KIADÓ:		Fél oldal	14 " "
Negyed évre	1 "	A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.		Negyed oldal	8 " "
Egyes szám ára 10 krajczár.				Nyolcad oldal	5 " "
- Nyilttér sora 60 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. -				Tizenhatod oldal	4 " 50 "
SZERKESZTŐSÉG:				Legkisebb hirdetés	1 " 50 "
Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbesz-ház).				KIADÓHIVATAL:	
				Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbesz-ház.)	

Előfizetési felhívás.

Lapunk mai számával III-ik évfolyamába lépett.

Két esztendő munkássága tükröződik vissza immár e lapok hasábjairól, melyek magukban foglalják azon törekvéseket, melyek községünk felvirágzásával karöltve minden téren értékesítették a haladás eszméit és az erkölcsi és anyagi jólétnek teremtettek biztos alapokat.

Nem csekély áldozatba került lapunk fentartása, de a célok: a társadalmi egyetértés megteremtése, a közjó emelése és biztosítása, a közérdekek ápolása és megvédése, melyek a megvalósulás stádiuma előtt állnak ma már, lelkesedést öntöttek a csüggedésbe és szerkesztőségünk anyagi rovására, tovább is fennmaradt lapunk a küzdőtéren, öntudatosan teljesítve missióját, melyet tagadni nem lehet.

Két esztendő, hosszú idő egy vidéki lapocska történetében, plane akkor, midőn mellette még két másik lap is vetélytársává szegődik.

Az egyik lap már úgy látszik letűnt a szereplés teréről, míg a másik a lét és nem lét között ingadozik.

A nagyközönség szabad akarata: szabad gondolkodást, elhatározást és cselekvést tételez föl és így a multak eléggé meggyőződhettem mindenkit arról, hogy a »Kispesti Hirlap« a legkritikusabb helyzet között is megtartotta azt az álláspontját, melyet kitűzött a czélok jól felfogott érdekében és a külbefolyásnak csak akkor nyitott teret, ha az igazság szolgálatába szegődve a közérdekek emelését czélozta és elősegítette is.

Három lap szerencsés-szerencsétlen születése föltétlenül igazolja, hogy termékeny a talajunk és az életképesség dolgában egyedül a »Kispesti Hirlap« az, mely a közéletben mély gyökeret vert már és létjogosultsággal dicsekedhetik.

Lapunk programját továbbra is sértetlenül fenntartja és azzal a törekvésekkel tágitja csak működési terét, hogy a »Kispesti Hirlap« a polgárság lapja lehessen, a polgárság érdekeinek legyen szócsőve és ápolója, szóval oly közmegeledést vivjon ki, hogy szeretettel vegye mindenki kezébe és a kultur-missio

mellett teljes tájékozást nyújtson a heti eseményekről, a közélet forumán lefolyt mozgalmakról, hű tükrét adja társadalmi életünknek, szószólója legyen az igazságnak, ostromozója a rosszakaratu törekvéseknek, hogy mindezekkel közeledhessék azon czélokhoz, melyek Kispest község fejlődésének, társadalmi egészségének képezik föltétlenségét.

E lapok szerkesztősége tehát, midőn az évnegyed küszöbén előfizetésre szólítja föl a nagyközönséget, azzal a reménnyel teszi ezt, hogy maga mellé csoportosíthatja mindazokat, kik pártatlanul ítélve elismerik e lapok főállásának szükségességét és czélirányos működését és támogatói lesznek anyagilag és szellemileg a közös munkának, mely a haladás és a közérdekek szolgálatában e község felvirágzását czélozza.

Lapunk előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt
Félévre 2 "
Egész évre 4 "

A »Kispesti Hirlap«
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Boldog ujévet.

E szokásos évfordulati üdvözetlet használjuk ma egész nap. E szokásos üdvözetlet használjuk mi is, midőn olvasó-közönségünk előtt megjelenünk.

Régen kívánjuk egymásnak a boldog ujévet, de az csak nem akar reánk elkövetkezni. Egyik eltemetett év olyan, mint a másik: az ígért reményeket nem akarja beváltani egyik se, családással végződik mindenik.

Ám azért kétségbe ne essünk.

Ha borus is a jelen, ha kevésbbé biztató is a jövő: ne adjuk át magunkat se a közönynek, se a kétségbeesésnek.

Dolgozni és mindig csak dolgozni: ez legyen jelszavunk, mert hogy jövőnket biztosíthatjuk: szükségünk van a jelennek cselekvő erejére.

Vannak pillanatok — megvaljuk őszintén — midőn lelki aggodással, remény és kétség között hanyatva nézünk a jövődő homályába. Ha vigasztalan képet fest ott lelkünk aggodó sejtelve: visszatekintünk a multba és aggodó sejtelmünk reményre változik és

a lemondani akarás helyét önbizalom foglalja el.

Értsük meg a kor szellemét, mely csendes, kitartó munkára utal.

Hittel, reménnyel, önbizalommal menjünk a jövő elé, mely azután a megérdemelt jobb jövőt el fogja hozni.

Erős hitünk, erős meggyőződésünk ez.

Egy év mult el ismét életünkéből. Egy évvel gazdagabbak vagyunk a tapasztalatokban és öregebbek a korban. A tapasztalatok bölcsébbekké, az öregedés vénebbekké teszen bennünket.

Az ujév napja felveri gondjainkat, ha vajh! miként töltöttük el a lefolyt évet s vajjon megérendjük-e a majd következőt?

Mindkét eszme magába szállásra vezényli a lelket, hogy számoljunk lelkiismeretünkkel és elménket emeljük fel Istenhez, kitől minden áldás származik.

Ma a nagy számadás napja van, midőn szeretteink közül sokakat keresünk, kiket a halál az elmúlt évben ragadott el s minket az Isten megtartott.

Kétségkívül azért, hogy az ő magasztos rendeltetésének megfelelően és erényes cselekedetek által Istennek és embertársainknak tetszését megnyerjük.

Ne legyünk rabjai a hiúság vásáranak, mert hiszen minden a mi emberi: hiúság!

Hiu a nagyság, hiu a földi vagyon és minden kitüntetés, mert a halál mindent magával visz és a halál óráját senki sem tudhatja; csak egyedül az Isten szeretete az, a mi az örök s a mely nélkül nincs élet.

Minden a mi emberi: mulandó és az ember minden műve: romlandó, maga testünk is az enyészet kérélehetetlen törvényszerű végrehajtásának van alávetve.

Hiúságok hiúsága, minden csak hiúság e földön.

Jellemzetes e tekintetben a nagy Napoleon mondása, kinek Szent-Ilona szigetén, midőn szemére merték lobbantani, hogy zsarnok volt.

— Én és zsarnok? — felelte promatheuszi kinokkal. »Tudatlan az, ki engemet zsarnoksággal vádol, hanem az emberek voltak gyávák és kishitűek, kik a merre jártam-keltem, mindenütt csusztak-másztak rangokért és kitünteté-

BRAUN TESTVÉREK
Fiók-üzlete: Kispest, Üllői-út 140.

LIKÖR-, RUM-, ECZETSZESZ- és PEZSGŐBOR-
GYÁR.

Kitünő tea-rum, cognac, dominó pezsgő, likörök stb. **adót nem számítva!** a legolcsóbb árban kaphatók.

sekért lábaimnál, mert mindannyian valamiknek akartak látszani. Én csak az én hiúságomban az ő hiúságuk eszköze valék.

Mennyi életbölcse és megczafolatatlan tényigazság rejik eme gúnyteltjes szavakban, melyek rendítő ítéletet mondanak az emberek hiúsága, jelleme és gondolkozása felett.

És midőn az ember megalázkodik, mindég talál szokásai számára bálványt és nem önmagában keresvén a hibát, másokban véli megrontóit.

Ez a keresztény szeretet nélkülsége és az erkölcsösség hiánya.

Ez újévben ébredjen fel bennünk a keresztény szellem és ennek termékenyítő ereje, a szeretet hassa át sziveinket.

Ekkor béke száll szivünkbe és teljes odaadással gyámolító eszközökké leszünk erkölcsi kötelességünk érzeténél fogva, hogy minden jó és üdvös megvalósuljon magunk és polgártársaink javára s boldogítására.

Adja Isten, hogy az újév bennünket gondolkozásunkban mindenkor ekként vezéreljen, így nagy lesz a — magyar, kit boldogítsa s tegyen nagygyá, dicsővé a népek Istene!

Boldog újévet!

Holbess József,
nyug. plébános és szerkesztő.

A stréberek.

A társadalmi és politikai életben egyaránt jellemző sajátosságait látjuk a különböző szerepléseknek, melyek gyakran a Kameleonvariációk színhalmazában rejtegetve sámsoni erejüket igyekeznek czélhoz juttatni.

A közélet nagy piaczn sok olyan lélekkel találkozunk, ki önmaga latolgatva értékét, túlbecsüli önmagát és szereplésének oly föltétlenséget tulajdonít akár a társadalmi, akár a politikai problémák megoldásánál, hogy a közvélemény, tekintve a föllépés vakmerőségét, meghátrálni kénytelen.

Az üres kalász tulajdonsága, hogy magasan hordja a fejét, mert nincs mi lehuzza; így van ez a közéletben is.

A bölcsnek oltalma a szerénység, vezére a nagy eszméknek a sötétséget bevilágító intenzív fénye, ereje a meggyőződés és a tapasztalat igazsága.

Oly tulajdonok mindezek, melyek nagy horderejét mindenki beláthatja.

Van egy neme ezután a bölcsességnek, mely a milyen érteltelen lényegében, ép oly vakmerő fellépésében; felülkerekedik fitogtatott tudásával minden térer, a közczélok önzetlen munkásai törekvéseinél ép úgy, mint a nagy, méhében üdvöst rejtő eszmék hangoztatásánál.

Önczélók utáni hajsza egész élete; haszonlesés, kapzsiság minden gondolata, mely nem válogat az eszközökben.

Nagyravágyás, önhittség, fenhéjázás cselekedeteinek minden rugója, mely utat vág az önczélók vérmes reményeiben.

Ellensége mindannak, a mi személyét kicsinyíti, vagy érdekeivel összeütközésbe kerül és ilyenkor, ha önmaga gyöngé, érdektársakat keres, szövetségeket, az elhomályosuló dicsfényt oltalmára.

Semmitől és senkitől sem riad vissza és hogy a zavarosban halászhaszon megbontja a társadalmi rendet, denunziál, becsmérel, zürzavart teremt a közélet piaczn, szóval küzd becsvágyának kielégítéséért.

E tulajdonokból nyeri létét a stréber.

A közélet forumán ezek viszik a főszerepet rendesen mindaddig, míg egy erős kéz onnan le nem szorítja őket és hatalmukat meg nem semmisíti.

Mert tagadhatatlan, hogy hályogot tudnak vetni a nagy tömeg szemére, mely a sok ígérethe beleszedítve, hitelt ad a maszlagos szavaknak és botorul támogatója lesz ezeknek a társadalmi nyomorultaknak, kik az elégedetlenség magvát hintve széjjel a közbotrányoknak is hiu provokálói.

A közélet minden fázisában megtaláljuk az ő titkos törekvéseik szárait, melylyel, mint a pók áldozatait, átszövik a közvéleményt és terrorizálják a társadalmat.

Nincs a közérdekek szivós harcában hely, hová a stréber utat ne törjön magának és feltolt nagyság szerepében ne próbálkoznék uralmat biztosítani egyéni önzésének, melynek átkos következményeiről a tapasztalat szolgáltat adalékokat.

A hiúság, a feltűnési vágy, szereplési viselkedtség és demagógia ezek a stréber sajátjai, melyeket oly szép formába bujtat, hogy sokszor avatott szemek elől is el tudja — rövid időre bár — rejtteni törekvéseinek eszközeit és felülteti a komoly gondolkodásukat is.

A leleplezések napirenden vannak ma már. A stréberekre rossz idő jár. Hiúságukat porba rántják, talmi értéküket a köztudomásnak adják át, pusztítják, mint jó gazda a fát hernyóitól, melyek ellepik, ezeket a társadalmon és a közvéleményen rágódó férgek.

Nézzünk körül mi is közéletünk forumán és társadalmunk színpadán, nincs e közöttünk is ily közveszélyes piócza, mely csak hiúságát, önczéljait dédelgetve, kiszipolyozza erőinket, tévutra viszi gondolkodásunkat, ellentmondásba

kerget önmagunkat, hogy felülkerekedhessék és uralkodhassék közöttünk.

Ha volna ilyen is közöttünk, tisztítsuk meg tőlük a levegőt ott, hol életerőnk felfrisülést remélhetnek és ne menjünk vakon az örvénybe, mely felé csalogatnak.

A szerény bölcsesség legyen vezetőnk és emeljük ki a mindennapiasság ködéből azokat, kik erre reá szolgálnak multukkal, jellemükkel munkásságukkal és a közérdekek gyámolításával.

Oly fontos körülmények ezek, melyeket figyelembe kell vennünk és teljes erőnkől irtani a burjánt és fejlődését biztosítani a hasznosnak.

Ha e soroknak igazságát belátjuk, úgy tömörülni fogunk — a közérdekek győzelmi harcára, mely az erős akarat és a lelkes munkálkodás fegyvereiben nekünk szerzi a babért.

Cassia.

Monstre fegyelmi vizsgálat.

A mi társadalmunk fekélyes bajaira már nem egy alkalommal mutattunk reá és mindenkoron feltűntettük azokat a tényezőket és körülményeket is, melyek a chronikus állapotoknak okozói.

A mi társadalmunk, úgy az egyest tekintve, mint az össze nem bir asszimiláló képességgel, ezt látszik bizonyítani az a tény is, hogy a köztéren táplált törekvések nemcsak az intenciók dolgában differálnak, hanem a belőle áradó vélemények is annyira eltérők, hogy a pártoskodás szelleme teljesen kidomborodik belőle; ártalmára válván a legnemesebb ügynek is.

Ezt igazolják a közelmúlt tényei is.

A titkon táplált ellenszenv, melynek épen a rosszul felfogott vélemények és pártoskodások voltak a szülő okai, nyílt kérdést teremtett az egyenlenség chaoszában és a meghasonlott testvéri szivek a gyűlölet átkából fegyvert kovácsolva, nyílt harcban egymásra törtek, meg nem gondolva azt, hogy a hamu alatt kikandikált zsarátnok lángra gyulva be fogja borítani a társadalom felleges egét, vést hirdetve pusztulást okozva mindenütt, még ott is, hol a jólfelfogott érdekek közhaszn munkája áldásosnak ígérkezett.

A f. 29-én és 30-án megtartott fegyelmi vizsgálatok a legszomorubb és legfájdalmasabb képet nyújtottak társadalmi bajainknak és igazolva láttuk az egyenlenség átkát borzalmas következményeiben, melynek pusztító kezétől annyira féltünk.

A „KISPESTI HIRLAP“ TÁRGZÁJA.

Ezredév végén.

*Ismét egy év elszállt, elmerült a multba
Az már nem a jelent, de multat alkotja,
Melyről csak, mint voltról sokszor majd
beszélünk,*

Megmarad ő soká, mint drága emlékünk.

*Hogy miért marad meg ő drága emlékünk,
Arra megfelelni nem nehéz mi nekünk,
Tudja azt mindegyik, ki hű és jó magyar,
Kinek elméjét még feledés nem takar.*

*Ezredév volt neve s marad mindörökké
Ünnep vala ekkor, a magyar hazáé,
Mert a fennállását ünnepellük ekkor,
Melyről megemléskzik még a későbbi kor,*

*Ezer éve annak, mióta a magyar
Lakja e szent földet. S övé ez a határ,
Mióta hős Árpád népével eljőve
S a magyart urává e szent földnek tevé.*

*A magyar megörzé, megvédé e földet,
Mely pártütőt látott és sok ellenséget,*

*De a magyar őket leverte, legyőzte
És az ezredévet, mint szabad megérte.*

*Mert szabad ez a nép a szabadországban,
Jóltevőjét látja saját királyában,
Ki az ezredévet ünnepelte velünk,
S díszíté mint első tartott ünnepélyünk.*

*Ez évben mutatta meg, hogy mit tud a nép,
S erre sok külföldi is monda, hogy biz' szép;
Szép országunk szive főváros Budapest
Gyönyörűbb' kedvesbbet még a festő sem
fest.*

*S hogy a kiállítás mily nagyszerű vala
Ipari, műveszi műkincsnek nagy száma
Megmutatta most már a magyarnak esztét
Kinek a külföldön nem ismerték becsét.*

*Igyekezünk már most ennek hasznát venni
Hazánk javát ezzel csak fogjuk emelni,
Ehhez segítsen a Mindenható Isten
Ő legyen minékünk mindenkor oh minden!*

Massny Sámuel.

Borozgatás közben.

Hódi Pista tanyás-gazda a felvidékről. Egy kis örökföldje van ott s azon úzi a maga észszerű gazdálkodását. Mint aféle törzsökös pusztai ember, a rendes hetivásárokat eltekintve, csak akkor szokott bejönni a városba, mikor valami különös dolga akad, a mit nem lehet az asszonyra bizni. Ilyesforma dolga kerülközött Istvánnak a mult héten. Valami járlat-ügy. Egy tehenét adott el s most annak a passzusát kellett rendbe hozni. Azokivül egy kis pénze is járt még a jószág árából.

Elvégezvén a dolgát, azon tűnődik István, hogy hova kellene betérni egy pohár borocskára. Mert úgy illik, hogy ilyen esetben bevetődjék az ember valahova. Valami ismerős helyre, a hol azonkivül, hogy jó itált mérnek, még otthonosan is érezi magát a vendég. Gondolkodás közben eszébe jut Szélpál János, a kinek künn a város szélén van a kocsmája. Amolyan utba eső csárda-féle az, mely hazamenőben épen kezeügyébe esik az arra-lakónak. Szélpál egyébként is igen jó embere neki, meg a bora is iható, úgy véli hát István, hogy ez a legalkalmasabb hely egy kis időtöltésre.

Nem is gondolkozik tovább. Neki vág toronyiránt s rövid fél óra mulva ott van Szélpál csárdájánál. Mielőtt bemenne, körülnézi háztájékát, nehogy eltévessze valamikép a kocsmát, azután nagyot szi a szivarkáján s belép az ivóba. Benn nagy füst van, alig

Két napon keresztül tartott monstre-vizsgálat nyugtalanságot teremtett a társadalom minden körében és a figyelem egy ponthoz egyesült: a lefolyandó vizsgálat eredményének kérdésében.

A vizsgálat adatával nem foglalkozunk, hisz a történetekre rá gondolni is marczangol a tudat, hogy ilyesmi intelligens elemek között meg is történhetett.

Megtörtént. A vizsgálat befejezést nyert melynek ítéletében az igazság kell, hogy győzzön.

Hogy az elkeseredett nyílt harcban ki győzött, azt még fátyol borítja, bár a vizsgálat eredménye azt látszik bizonyítani, hogy azé lesz a győzelem pálmája, kit a vádak eltemetni törekedtek és kinek élve kellett, tiszta öntudattal kellett hallani a halálat hirdető lélek hangjának kedélytrázó borzalmas kongását.

De történéjk a tények után bármi, fogadjuk meg, hogy ebből okulni fogunk.

Assimilálódjunk és a testvéri szeretet, a munka, a közérdekek ápolása és emelése iránti vágy hozza össze a szétforgácsolt tagjait megzavart társadalmunknak és a multak bünein a jelen fogadásnak áldozatot hozva, az egyetértés féltett kircsét óvjuk meg attól a vihartól, mely már megrendítette az összetartozás érzetét és fenyegetve hirdeti a jövő pusztulását.

Legyünk egyes mindenben. Feledjük a történeteket és legyünk hazánknak, a magyarság érdekeinek egyetértő munkásai, mert a nagy Széchenyi szavai szerint: »oly kevesen vagyunk magyarok, hogy az apagyilkosnak is meg kellene bocsájtani.«

Ez örökigazság marad?

Végül nem hagyhatjuk szó nélkül azt a pártatlan magatartást és igazságérzetet, melylyel Ivánka Pál, t. b. főszolgabíró a vizsgálatot vezette és ennek a példás és tapintatos eljárásnak, miért itt e helyen is köszönetet kell hogy szavazzunk, tulajdonítható, hogy nemcsak az ügy jólfelfogott érdekének tett eleget e kiváló tulajdonok által, hanem a jelenlevők elismerését és nagyrabecsülését is teljesen kivívta.

HIREK.

Olvasóinknak boldog újévet kívánunk!

lehet felismerni a borozókat. Még a korcsmárost sem veszi hirtelen észre, a ki pedig ott áll a söntés előtt és Hódi láttára szeliden mosolyog.

Hódi az ivó közepén egy kissé megalkodva tekintgel körül s azon gondolkozik, hogy hol foglaljon helyet.

Majd amint észreveszi a gazdát, arrafelé megy.

— Adj Isten — mondja csendesen, mutatóját a kalappereméhez emelve.

— Fogadj Isten!

Hódi egy kis ideig toporog, azután letelepszik a legközelebbi asztal mellé.

— Egy kis bort adjon kend, János bácsi. Lehet félliter. De víz ne legyen ám közte, azt megmondom!

— Már hogy lenne! — akad föl a szón Szélpál. Adott ebbe az Isten eleget.

— No-no, nem is azért mondom, csak mondom — mondja tréfásan István s aközben önt a pohárba és megkínálja a gazdát.

— Köszönöm, öcsém — tiltakozik amaz. Még nem falatoztam.

— Baj is az! — vág vissza István. Most is, aztán is. Jó ez mindig, ha van!

A korcsmáros leül a vendége mellé s beszéd támad közöttük az időjárásról, a termésről, a buzaárakról, meg hogy drágul a bor ára. Azon közben kiürül az üveg.

Hódi arébb taszítja a félliterest és kér meg egygyel.

Kitüntetés.

A becsületes munkának az érdem a jutalma. Ezt az élet, a közszolgálat be is bizonyítja. A kit nem önzés vezet céljában, nem az egyesek érdeke, hanem a közjó, a közérdek ápolása és emelése iránti tiszta lelkesedés és törhetetlen munka vágy vezérel, az ha nem is fényes érem érinti mellét, de a bizalom vállain felemelkedhetik olyan polczra, mely egy befutott pálya leghálásabb jutalma. Braunn Frigyes és társa kispesti és budapesti cézét, mely az ipar terén tekintélyes nevet biztosított magának ország szerete mind két téren, kitüntetés érte. A közbizalomnak már rég részese volt, melyet ipari produktióval ki is érdemelt, míg a legfelsőbb elismerést újra hozta meg a munka jutalma. Mint halljuk a királyi elismerés nemesi rangra emelte, mely magas kitüntetés például szolgálhat mindazoknak, a kik a közélet csendes munkásai, de a kiket nemesebb vágyak vezérnek a közjó hatalmas épületének felépítésében. Mi ösztönint gratulálunk a cézét ért teljesen megérdemelt kitüntetéshez és kívánjuk, hogy ez az elismerés, mely legmagasabb helyről jött, szolgáljon buzdításul a magyar ipar törekvéseihez, mert hazánk jövőjének ez a reménye.

Merkl táncvizsgálja.

F. hó 26-án folyt le a Magyar-féle vendéglő tágas termében Merkl táncztanító próbavizsgálja. A közönség zsúfolásig töltötte meg a termet, melyet ez alkalomra fényesen dekoráltak. Míg a tálapó a nagy természetben zord-ságával fenyegetőzött, addig az üde leány arczok, a pajkos kedély egy tavaszi képben virágos kertet varázsoltak a Magyar-féle vendéglő termében. A táncpróba lefolyásáról röviden emlékezhettünk meg természetesen és így csak azt jelezzük, hogy úgy a külön tánczok, melyek kecses mozgásról tettek bizonyosságot és ezzel az iskola érdemeit emelték, valamint a többi tánczok a legszebben, úgy formailag, mint lényegében, adattak elő. A szüneteket szavaltok töltötték be, melyek egytől egyig sikerültek, különösen Burger Ferencz állami tanító saját személyéhez írt eredeti monológia ért el nagy hatást, melyet szünni nem akaró tapssal hálált meg a közönség. A kedv is kivette ez alkalomból a részét, mert éjjel után már a tanítványok az iskolai félszűrségektől teljesen emánczipálva, a csapongó jókedély, naiv pajkosságának lettek rózsás Lucziferjei. A jelen voltak névsorát itt adjuk leányok: Ürögdi nővérek, Preiner nővérek, Krajcsi Gizella, Szabó Lidia, Strasszer Rvzika, Nyári Mariska, Lambing Gizella, Rimár Etelke, Klein Rozika, Márkl Róza, Rózenfeld Paula, Papp Mariska, Papp Anna, Szalay Mariska, Szinger Jolánka, Fleischman nővérek, Formanek Gizella, Ungár nővérek Zinger, Jolán. Asszonyok: özv. Kiss Zsigmond, Werkl Józsefné, Szalay Berta-

lanné, Klein Károlyné Ürögdy Ferenczné Kernács Jánosné, Rózenfeld Fülöpné, Strasszer Ignáczné, Glóz Józsefné, Priner Ferenczné, Pap Mártonné, Marianna Bourcir. Magyar Jóska izletes ételleivel és elismert jó boráival csak emelte a jó kedélyt, melynek a hajnal sugarai vetettek véget.

Tűz.

Nagy riadalmat okozott f. hó 29-én a reggeli órákban az a szárnyakon repülő hir, hogy a Herbacek-féle fatelepen tűz ütött ki és a telep már lángokban áll veszéllyel fenyegetve a környéket. Hála legyen, a hir nem bizonyult valósnak, mert a helyszínén megjelentek egy szalmakazal égését konstatálhatták, mely nem tudni miokból tüzet fogott. A kár jelentéktelen. A vizsgálatot megindították, mert nagy a gyanu, hogy gyújtogatási szándékból eredt a különben oly szerencsés lefolyású tüzvész.

A református polgártársak isteni tisztelete.

A református polgártársak értésére adjuk ez uton is, hogy az újév alkalmából az isteni tisztelet délután 3 órakor fog megtartatni az Eggert-utcai iskolában.

Értesítés.

A kispesti ág. hitv. ev. hitsorsosok ezennel értesítettnek, hogy 1897. évi január hó 3-án, azaz vasárnap délután 3 órakor a főutcai tanteremben isteni tisztelet fog tartatni. Az isteni tisztelet után pedig fontos ügyben presbyteriumi ülés lesz, a melyre a presbyteriumi tagok tisztelettel meghívotnak. Maszny Sámuel fiókegyházi jegyző.

Győry Jakab polgártársunk 12 darab koronát adott át szerkesztőségünknek a resiczai szerencsétlenül járt munkások árváinak javára. Nemes lelkűségéért hálás köszönet. Az összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

A polgári kör megalakul.

Sokáig vártunk, de várat nyertünk. A polgári kör életreébredésének eszméje, mely átjárta teljesen polgártársaink lelkét, testet ölt. A szűkebb szervező bizottság, melynek elnöke Schercz Ferencz, társadalmunk vezérférfia, e lapok szerkesztőjét kérte föl ez uton is nyilváníttására annak az örvendetes körülménynek, hogy 1897. január hó 3-án vasárnap a »Vigadó« nagytermében gyűlést hív össze, melyen a polgári kör megalakulásának kérdése fog szőnyegre kerülni. Mi felhívjuk az érdeklődő köröket, polgártársainkat, hogy e gyűlésre minél számszerűbben jelenjenek meg mert ez főkéllék e kérdés közhasznu megoldásában. Azt hisszük, hogy reményeinkben nem fogunk csalódn.

Községi képviselők választása.

Miután a köztudat szerint az ügyes új-ságirónak olyannak kell lenni, ki a fű növést

— Hozzon kend, János bácsi, hadd fogygyon.

— Hagy ám, van elég — mondja a korcsmáros. Fogyhat! És tele hozza az üveget szép világos sillerborral.

A szeptemberi est hamarosan leszállt, lámpa világa gyul ki a korcsmaszobában, mely ráveti sárgás fényét a borozó vendégekre. Azok amint sietve tűnnek az órák, egymásután köszönnek el az ott maradtaktól. Csupán Hódi Pista nem tágit. Egy kis kedve kerekedik s a siller szintén kiül az arczára. Vörös lesz, a szemei pedig fénylenek.

— Kedvem gyűtt, János bácsi, — mondja vidám hangon s hozatja az italokat.

Egyszer csak megrezdül a czimbalom hurja. A cigány pedzeni kezdi a nótát. Nem veri ugyan, csak »stimöl«, kinálatja a talp alá valót.

Hódi a czimbalmos felé fordítja tekintetét és boszusan néz az incselkedő cigányemberre. Eközben észre veszi, hogy a legszűrső asztalnál két ember ül, a kik közül az egyik pipál és a másik sandítva néz ő felé.

— Hm, ez is itt van? Csak most látom — dünyögi magában István, azután odasug Szélpálhoz:

— A Ferkó az, ugy-e?

— Az — int neki fejével a korcsmáros. Hódi erre összeránczolja a homlokát s úgy néz a borospohárra. Némi oka van erre, amennyiben Taudari Ferkóval nem a legjobb

viszonyban van, pedig testi-lelki jóbarátok voltak még csak a tavasszal is.

A dolog úgy áll, hogy egy jókora dohány földet béreltek társaságban s mikor arra került a sor, hogy közösakaraton dédelgessék a gyöngye palántákat, akkor valami ostoba dér támadt és egy reggelre megfelezte az egész termést. Taudari most már úgy gondolkozott, hogy minek vergődjön ő, mikor úgy se hajt hasznót. Az idejét is elpocsékolja, meg az erejét is ráparazolja, kapta magát, faképnél hagyta Hódit s a mi nem is ide tartozik, inkább eljárógatott Hódi csinos feleségéhez s együtt tanakodtak a dércsipe palántákról.

István ilyformán most már olyan lesz, mint a kinek szavát vették. Soka nem szól egy szót sem, csak iszik s a szivarszopókáját forgatja mérgesen a fogai között.

Egyszerre csak felpattan a helyéről s a korcsmáros felé fordul:

Kánitz máter!... Jó van e kimondva János bácsi?... Csupa latin szó.

S a mint elneveti magát erre a kiszólásra, odalép a czimbalmos elé s barátságosan, mintha semmi sem bánatná, azt mondja:

— Halod-e, hé!.. Tánczoltass megengem.

— Lehet István bácsi. Melyik nótát huzam? Kérdi a cigány.

Hódi a czimbalom fölé hajol s úgy mondja a czimbalmosnak:

— Tudod-e az új nótát?

(Vége köv.)

is hallja, akképen mi is meghallottuk, hogy a küszöbön álló községi választások már napi rendre lettek tűzve. A községi képviselők választásának napját január hó 12-ére tűzte ki az illetékes fenhatóság és így most már napok kérdése, kik jönnek a régi helyébe. Itt van az ideje tehát a polgárság szervezkedésének, mert a jövő képviselő-testületre nagy munka vár, melynek sikerdús eredményeit a jól megválasztott képviselők egyénisége biztosíthatja egyedül. A választási mozgalmakról és a jelölésekről jövő számunkban tüzetesen foglalkozunk.

Színészet.

Ugy látszik, hogy a kispesti téli szini saisonra, a keserűnek vélt almára, akadt bátor ember, ki abba beleharapott. Kovács Jenő érdemes színész direktiója alatt már az előadások meg is kezdődtek. Igaz ugyan, hogy szintársulatról e direktió fogalma alatt szó sem lehet, mert mindössze csekélyke az az erő, mellyel a bemutató előadás szerepeltek. Az első előadás a mi igényeinkhez teljesen eltörpült. Halmay kiváló társulata után, mely előadásaival magasabb szárnyalásra indította lelkületünket, ez első debut illetens produktiónak bizonyult. Direktor úr! nekünk igényeink vannak, melyek betöltik lelkünket és ezek kielégítését kérjük. Ha ez nem juttatna réparthoz ez az óhaj úgy a remény már kibontott vitorláját húzzák be újra és keressenek működésüknek más tért, mert azt el sem lehet képzelni, hogy a színészet jól felfogott érdekeit ez a körülmény meg ne bénítaná. — Ezt a legjobb szándék diktálta tollunknak és remélni engedni, hogy ezek figyelembe vételével a jövő előadások nem lesznek falusi produktiók, hanem a nálunk talajjal bíró, de még teljesen nem rigorizott magasabb szini élvezeteknek válnak előmozdító és fejlesztő tényezőivé. Különb az is hallottuk, hogy az első előadás csak átmeneti volt és a jövőben couplette darabok teljes szerepkörrel lesznek állandóan repertoiron. Ezt el is várjuk.

Járványkórház építése.

Községünk folytonos haladásának nap-nap után előtérbe lépő, a közügyeket szolgáló intézmények a tanui. Az előjáróság tagjainak munkássága, ki nem haló erélye, a képviselő-testület jól átgondolt közhasznú intézkedései hova tovább eljuttatják a községet ahhoz a ponthoz, honnan nagyobb erővel indulhat a haladás útján a humanitás eszközeivel a kitűzött célok felé. A község már rég érezte szükségét egy oly humanus intézménynek, mely az emberséget gyöttrő bajaiban hajlékába befogadhasssa főleg oly esetben, midőn az veszélyeztetőleg hat nemcsak környezetére, hanem a köznapi érintkezésekből kifolyólag végzetes közegészségügyi viszonyoknak válik roncsoló tényezőjévé. A közegészségügyi jól felfogott érdekeknek kell betudnunk a képviselő-testület újabb intézkedését, mely határozatilag kimondja, hogy a költészetileg megállapított, járványkórház fölépítésére kívánatos összeget megszavazza és utasítja az előjáróságot hogy jövő év június 15-ig azt felépítse és a kívánalmakhoz képest berendezve a közszolgálatnak átadja. Csak azután egy is legyen.

Egy kis statisztika.

Nem érdektelen azt hisszük, ha kimutatjuk egy kis átnézetben, hogy községünkben 1896. január 1-től mai napig hányan születtek, haláloztak el és hány pár kötött házasságot az anyakönyvvezető előtt. E szerint tehát a születések száma 468, a halálozásoké 285, melyből körülbelül 80 százalék a gyermek halandósága, mi mindenesetre megrendítő körülmény. Házasságot kötött 78 pár. E számokat egymással viszonyítva kedvezőnek lehet az eredményt mondanunk, bár a gyermek-halandóság igen nagy számban egészíti ki az elhalálozásokat, melynek okát nem a helyi egészségügyi viszonyokban kell keresnünk, hanem a családi nevelés hanyagságában, mely nagy számmal szedi áldozatait.

Kispest területe.

Az érdeklődők tudomására adjuk, hogy községünk területe 350 hold és 1506 négyszögöl. Pusztá-Szent-Lőrincz területe pedig 4540 hold 1310 négyszögöl. A lőrinczi területben van bevéve az a rész is, mely nemsokára Kispesthöz, mint közvetlen hozzá tartozó csatoltni fog.

T. rendelőinek és jó barátainak ez úton kíván boldog újévet Fischhof Henrik nyomdatulajdonos.

Alkalmi ujévi ajándék:

Kispesten az Árpád-utca 452. számú házban egy butor garnitúra, szabad kézből jutányos áron eladó. Megbízható helyre részletfizetés mellett is kiadatnak a butorok.

A garnitúra áll: 1. divány, 2. zsölle (fotel) 4. szék, 1. consoltükör 1. salonszék, egy könyvtároló (stajer) 1. kredenczből, és egy szalonórából. Bővebb felvilágosítás ugyanott nyerhető.

ELSŐ KISPESTI KÖNYVNYOMDA
FISCHHOF HENRIK.

Szíves tudomásul.

Van szerencsém a t. cz. közönség szíves tudomására hozni, hogy mai napon könyvnyomdát

papírkészítéssel bővítettem.

Raktáron tartok: papír, író és rajzszerkeket, üzleti-könyveket, levelepapírt, borítékot doboz és darabonként, csomagoló és göngyapapírt, diss, torta és selyempapírt stb.

Karácsonyi és újévi ajándékok. — Újévi köszöntők.

Azon reményben, hogy üzletemet szíves pártfogásával szerencsétlen, előre is biztosítom, hogy úgy mint eddig a jövőben is fölörkévésem leendő t. rendelőim bizalmát elnyerni és megbízásainak a legpontosabban eleget tenni.

Kiváló tisztelettel
FISCHHOF HENRIK.

T. cz.

Van szerencsém saját töltésű palackboraimnak árait szíves figyelmébe ajánlani:

90-es móri vörös	literje	80 kr.
92-es szegszárdi vör.	»	50 »
95-ös siller	»	26 »
92-es fehér szomorodni	»	80 »
92-es » villányi	»	60 »
94-es bösingi asztali	»	35 »

Valódi bortörkölt, borovicskát, szilvorumot, cognacot, legjobb minőségű likőröket, tearumot, Törley champagnert, ásványvizet, mindig raktáron tartok.

Tisztelettel

Krakauer Mórné.

Kispesten,

a Fő-utca és Üllői-út sarkán.

KISPESTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T.

HIRDETMÉNY.

Az intézetünk kebelében 1896. január hó 1-én alakult **önsegélyző évtársulat** oly fényes eredményt mutat fel, hogy ezt — az üzletág kezdetlegességét tekintve — alig reményelhetők. Tájékoztatásul csak annyit kívánunk kiemelni, hogy az évtársulat ma már 1200 üzletrésszel működik s — a f. évi november 15-iki átlagot véve alapul, — 11.000 frt tőke felett rendelkezik és — a takarékpénztári osztály támogatásával — az évtársulati tagoknak nyújtott kölcsönök a 16.000 frtot meghaladják.

Ezen eredmény arra indította a takarékpénztár igazgatóságát, hogy

az 1897. év január hó 1-jével új önsegélyző évtársulatot alakít, mely ép úgy mint az előbbi évtársulat **6 évre és heti 50 filléres, vagyis 25 kros betétekre** alakíttatik.

Bővebb tájékoztatást ez irányban az intézet vezetősége szívesen nyújt, megemlítendőnek tartjuk azonban már itt is, hogy minden évtársulat 6 évi időtartamra alakul, de minden egyes tagnak jogában áll — az alapszabályszerű felmondás mellett — az évtársulat kötelékéből bármikor kilépni. Továbbá, minden 25 kros betét, — megfelelő biztosíték mellett — 75 frtig megterhelhető. A kölcsönök 6%-os kamatozás mellett nyújthatnak és a heti befizetésekkel törlesztetnek.

Beiratkozni már most is lehet az intézet irodahelyiségében a hivatalos órák alatt, továbbá az intézet igazgatósági tagjainál és megbízottainál.

Minden üzletrész után egyszer s mindenkorra 25 kr. beiratási díj fizetendő.

Midőn ezt a nagyközönség szíves tudomására hozzuk, tesszük ezt úgy intézetünk, mint a közönségnek kölcsönös jól felfogott érdekében s meg vagyunk győződve, hogy ennek részéről a nagy áldozattal és fáradtsággal fentartott intézményt kellő támogatásban fogja részesíteni.

Kispest, 1896. november hó 21.

A kispesti takarékpénztár r.-t. igazgatósága.